

2. Skatteprocenterne til kommuner og amter reduceres med 3,6 pct.

Kommuners og amtskommuners samlede beskatningsgrundlag udvides, så de fastlagte skatteprocenter under ét kan sænkes fra 32,6 pct. til 29,0 pct. uden nedgang i indtægterne.

Udvidelsen af kommuners og amters beskatningsgrundlag sker til dels ved, at ejendomsværdiskatten – der fuldt ud tilfalder kommuner og amter – igen kommer til at følge den faktiske udvikling i værdierne (punkt 13), dels ved, at en række fradrag nedtrappes i skatteværdi ved højere indkomst (punkt 9).

Resten af udvidelsen sikres ved, at staten overtager finansieringen af en andel af skattelettelsen via personfradraget.

Samlet set skal det sikres, at kommuner og amter under ét – via statens medfinansiering af personfradraget og ekstra indtægter fra ejendomsværdiskat og fradragsaftrapning – kan finansiere udgifter i uændret omfang til trods for følgende ændringer, der hver for sig isoleret set begrænser indtægterne:

- Nedsættelse af skatteprocenterne med i alt 3,6 procentpoint.
- Forhøjelse af personfradraget med 13.200 kr. (punkt 3).
- Indførelse af beskæftigelsesfradrag på op til 15.000 kr. (punkt 4).
- Begrænsning i de personlige indkomster via bidragene opkrævet af arbejdsgiverne (punkt 10).

Kommunerne kompenseres særskilt for takstreforment for forældrebetaling i dagpasningstilbud (punkt 6).

3. Personfradraget forhøjes med 13.200 kr.

Der foreslås en forhøjelse af personfradragene med i alt 13.200 kr.

Forhøjelsen sikrer især, at lave indkomster fuldt ud kompenseres for virkningerne på nettolønnen af højere bidrag fra arbejdsmarkedets parter.

Staten overtager som nævnt under punkt 2 en gradvis større andel af finansieringen af personfradraget for at holde kommuner og amter skadesløse for bl.a. denne ændring.

4. Der indføres et beskæftigelsesfradrag på 10 pct. af den personlige indkomst – dog højst 15.000 kr.

Socialdemokraterne ønsker – specielt for de lavtlønnede – at sikre en lettelse i den reelle skat af en ekstra indkomst.

Derfor foreslås et beskæftigelsesfradrag på 10 pct. af den personlige arbejdsindkomst opgjort netto efter

reduktion som følge af bidragene fra arbejdsmarkedets parter og fradrag af eventuelle pensionsbidrag.

Beskæftigelsesfradraget kan dog højst være 15.000 kr.

Det vil sige, at beskæftigelsesfradraget topper ved en personlig arbejdsindkomst på netto 150.000 kr. Når nettoarbejdsindkomsten er over 200.000 kr., aftrappes beskæftigelsesfradraget sammen med andre fradrag (punkt 9).

Beskæftigelsesfradraget og de angivne beløbsgrænser betyder i realiteten en ekstra nedsættelse af marginals-katten op til en bruttoindkomst i 2003-niveau på 187.500 kr.

Afviklingen af mellemskatten (punkt 5) sikrer, at det samlede billede er klart lavere marginals-kat også for bruttoindkomster over 250.000 kr. Dette er tilfældet, selv om aftrapningen af beskæftigelsesfradraget (sammen med andre fradrag som nævnt under punkt 9) isoleret set trækker modsat for bruttoindkomster over 250.000 kr. i 2003-løn.

5. Mellemskatten på 6 procent afskaffes.

Mellemskatten på 6 pct. berører i dag personer med bruttoindkomst udover 217.600 kr. På grund af adgangen til overførsel af uudnyttede bundfradrag berører den dog først ægtepar med bruttoindkomst over 435.200 kr.

Denne skat foreslår Socialdemokraterne helt afskaffet.

6. Der lægges loft over den månedlige forældrebetaling på 1000 kr. i dagtilbud og indføres børnepasningsgaranti fra 6 måneder. De særlig høje småbørnssatser i børnechecken afskaffes, idet enlige m.fl. dog kompenseres herfor.

Lavere »skat« af ekstra indsats kan også opnås ved at mildne såkaldte samspilsproblemer mellem skat og nedsættelse af indkomstbestemte tilskud.

For personer, der er i arbejde, er der især to typer af samspilsproblemer, og for småbørnsfamilier indtræder de ofte samtidig: Det er nedsat rabat på forældrebetalingen i dagpasningstilbud og nedsat bolig sikring som følge af stigende indkomst i familien.

Socialdemokraterne har tidligere overvejet en løsning af dette samspilsproblem ved hjælp af et såkaldt »socialt skatteloft«, så det blev sikret, at ingen familie som følge af højere skat plus lavere ydelser mistede mere end 2/3 af en indkomstfremgang.

Men ideen om et »socialt skatteloft« er teknisk kompliceret. I stedet sikres med summen af de forslag, der her fremføres, at ændringerne i forbindelse med